

ARTS

Sabrina Sampere: una artista amb futur

Mila Torres

Sabrina Sampere és ja una artista coneguda a Sabadell i ho és per les seves múltiples tasques, és professora, dirigeix la galeria Traç D'art i sobre tot i per damunt de tot és artista plàstica.

Quan una persona es decideix per les arts, siguin del tipus que siguin: literari, música, plàstic, fotografia, cinema... no ho fa de la nit al dia. Sempre hi ha un camí previ realitzat que a mida que passa el temps es va desenvolupant i es va fent més ferm. Tots sabem que els grans artistes reconeguts com a tals al llarg de la història de l'art, han demostrat una habilitat especial des de petit per aquella activitat que després han desenvolupat. Així coneixem obres d'en Picasso de quan tenia pocs anys o d'en Mozart quan amb cinc anys ja sabia escriure música i podríem seguir amb un llarg etcètera. Però amb aquests inicis indiscutiblement no hi ha prou. Tota feina ben feta requereix temps i dedicació, no surt per pura inspiració.

Sabrina sempre ha sentit l'atracció per la pintura i per aquest motiu es va llicenciar en Belles Arts i ha continuat realitzant els cursos de doctorat. No hi ha prou amb l'instint, s'ha de madurar i conrear per obtenir bons resultats.

Després d'aquest camí van arribar les exposicions i el poder mostrar la seva creació quan ja podia ser ensenyada al públic perquè havia adquirit el grau de maduresa necessari. Mostres col·lectives i individuals s'han anat succeint sense parar i seguint una evolució continua que determina el treball seguit. Tota aquesta tasca ha fet que la seva obra es trobi entre altres llocs a: Caixa de Terrassa, Fundació Banc de Sabadell i a col·leccions particulars d'Estats Units, Amèrica Llatina,

Espanya, França, Gran Bretanya, Holanda i Suïssa.

L'obra de Sabrina Sampere es caracteritza per ser una creació intimista en la que els objectes quotidians tenen una cabuda especial, així un sofà o una cadira poden ser els protagonistes principals de la tela, adquirint tota la seva real importància, deixant de ser objectes inanimats i sense cap personalitat per elevar-se i arribar a ser imprescindibles. Què ens aporta la seva visió fora de context? O si més no, atorgant-li un lloc destacat i especial? Indica a l'espectador multitud de sentiments, des de solitud, a tranquil·litat, des d'oblit a necessitat, des de vellesa a impactant joventut... tot depèn de la sensibilitat de l'espectador en el moment en què miri el quadre.

El que indiscutiblement aconseguen es establir un diàleg entre obra i públic. L'artista efectua la pintura amb una determinada intenció que es podrà apropar més o menys a allò que percep l'espectador quan la veu, però serà aquest qui li doni el seu propi significat, fent que cada persona esdevingui lectora diferent i pugui tenir múltiples lectures, la qual cosa fa que l'obra sigui més dialogant i per tant, més viva i rica.

Al seu llenguatge de cadires, sofàs, paisatges urbans i paisatges de viatges s'afegeix en aquesta ocasió un nou element compositiu, les palmeres. La palmera se'ns presenta des de diferents plans, visió sencera, només una part, en contrapicat... amb la qual cosa l'artista pretén no només veure aquest element natural des de diferents punts de vista, sinó també fer referència al creixement, al pas dels anys, de la vida. L'expressivitat de la palmera no es queda amb aquesta reflexió sinó que Sampere també vol parlar de la

interculturalitat que existeix en el món, molt adient amb el moment que viurem del "Forum de les Cultures" que es prepara a Barcelona. Junt amb el fet de la gran diversitat de cultures que existeixen i que cada vegada més sobreviuen juntes, fa una referència a la il·lusió que pot aportar la pintura i que la separa de la fotografia. Al veure una palmera en un quadre podem pensar, com diu la mateixa artista, que estem en una illa paradisiaca o bé a la Ronda de Dalt. I aquí torna a estar l'estat anímic de l'espectador i torna a tenir importància el seu pensament per a que l'obra sigui tal. Serà el públic qui decideixi segons el seu moment si es vol trobar en un o en un altre lloc, ell decidirà i farà la creació seva establint un diàleg ple.

Els colors ocres amb els que ens tenia habituats l'artista s'han vist ampliat al afegir-se el blau i blanc per la creació d'un cel ampla. La línia de les tonalitats continua sent la mateixa: càlida i la sensació que aporta l'obra és aquesta, calidesa, confort. No es tracta d'una creació freda a la qual no podem entrar, tot al contrari. Tant si les línies compositives són horitzontals, com pot ser en el cas dels sofàs, com si són completament verticals, com en el cas de les palmeres, la sensació que transmet aquesta creació és la mateixa: afabilitat i simpatia.

Del 18 de març al 25 d'abril Sabrina Sampere exposa individualment a l'Obra Social de la Caixa de Terrassa. I a partir del 27 d'abril ho farà a la galeria Traç d'Art de Sabadell on podem comprovar com aquesta artista indubtablement és una artista amb futur, un futur ple de noves idees dins un llenguatge coherent, tal i com necessita el nostre món de l'art.